

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 8 năm 2021

Số 562

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Dứt khoát tu tiến có hữu ích gì không?
- 2) Trình độ nào mới quán thông được mọi việc?
- 3) Thế nào là dung hòa?
- 4) Kích động và phản động là sao?
- 5) Do đâu hình thành sự quân bình?
- 6) Làm sao cảm thông được nguyên lý?
- 7) Sự đợi chờ có giá trị gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic City 12-10-03 5:50AM 1) Hỏi: Dứt khoát tu tiến có hữu ích gì không? Đáp: Thừa dứt khoát tu tiến rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Dứt khoát tu tiến giải tâm phiền Thực hành chơn pháp tự thân yên Quán thông đời đạo một lòng tiến Giải tỏa quy nguyên thức chuyển liền.	Atlantic City 13-10-03 2:45AM 2) Hỏi: Trình độ nào mới quán thông được mọi việc? Đáp: Thừa trình độ thanh nhẹ thì mới quán thông được mọi việc. Kệ: Trình độ thanh nhẹ và sáng suốt Thực hành chánh pháp tự tâm mình Thức giác mình tâm rõ tiến trình Chơn pháp chơn hành tự giác mình.
Atlantic City 14-10-03 9:55AM 3) Hỏi: Thế nào là dung hòa? Đáp: Thừa dung hòa là nhịn nhục tối đa. Kệ: Nhịn nhục tối đa tự cảm hòa Bình tâm thanh tịnh tự phân qua Dung hòa cảm động tình thương độ Tiến hóa không ngừng tự cảm hòa.	Atlantic City 15-10-03 9:15AM 4) Hỏi: Kích động và phản động là sao? Đáp: Thừa kích động và phản động là tự mất sự quân bình. Kệ: Mất quân bình tạo không yên Tiến hóa thâm sâu uyển chuyển liền Thức giác chính mình tự giải phiền Quy y đầu Phật giải thông điều.
Atlantic City 16-10-03 4:55AM 5) Hỏi: Do đâu hình thành sự quân bình? Đáp: Thừa do sự kích động mất quân bình thì mới khao khát sự quân bình. Kệ: Quý tướng Trời cao mới chuyển hình Đổi thay thay đổi tự làm thành Quy nguyên nguồn cội nhơn gian thức Rõ cảnh Trời cao chuyển hòa bình.	Atlantic City 17-10-03 4:30AM 6) Hỏi: Làm sao cảm thông được nguyên lý? Đáp: Thừa thực hành chánh pháp sẽ thông cảm được nguyên lý của Trời Đất. Kệ: Phân minh đời đạo tiến hành trình Thực hiện công phu cứu chính mình Thức giác chơn hồn quy nhứt bản Bình tâm thanh tịnh rõ chính mình.
Atlantic City 18-10-03 9:55AM 7) Hỏi: Sự đợi chờ có giá trị gì không? Đáp: Thừa thành tâm đợi chờ trong nhịn nhục sẽ có hiệu quả ở tương lai. Kệ: Thành tâm chờ đợi hướng tâm linh Chờ đợi không lâu sẽ rõ hình Thương nhớ không còn tăng chuyển động An vui tương ngộ chẳng phân lòng.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 12 (tiếp theo)

...

Cho nên, các bạn phải dầy công không nên dùng lý thuyết tạm bợ tại thế để biện hộ cho sự sai lầm của chính mình. Cái đó là tội rất nặng và tự giam hãm mình không tiến tới được. Phải thực hành để thấy, phải buông xuôi tất cả mọi việc trong nội tâm này. Thấy rõ rằng có Cha Trời đang chuyển tiến cả càn khôn vũ trụ thì phần bi, trí, dùng của các bạn khai mở ra, thấy rõ hơn và càng ngày càng chấp nhận hơn, thanh tịnh hơn trong chu trình tiến hóa sẵn có. Còn nếu các bạn cứ lý luận so sánh người này tiến tới vậy, người kia tiến tới kia, người kia tiến tới nọ, tôi không tiến. Tôi không tiến thì tôi phải dầy công sửa tôi để tiến. Còn khai khẩu than vãn thì sự công phu của các bạn nhiều ngày đều xóa bỏ. Bởi vì, các bạn công khai dạy lục căn, lục trần bê trễ thì lục căn, lục trần học sự bê trễ đó. Mà thâm tâm cương quyết giữ lấy cái giếng mỗi để tự giải thì lục căn lục trần không dám hó hé và không dám tái diễn sự sai lầm, tạo cái cảnh động giả tạm.

Miệng nói tôi tu thanh tịnh, tôi đâu có thanh tịnh! Nếu còn nói tôi thanh tịnh, mà tôi không có thanh tịnh là tôi động. Nói tôi hòa cảm để thực hành thăng tiến sáng suốt để học thêm thì các bạn cứ ngụ ý để học thêm, học thêm, học thêm... Từ đó sẽ có sự thanh tịnh là sự sáng suốt. Còn không chịu học thêm mà nói tôi đã thanh tịnh là bị kẹt rồi. Tôi ngồi cho yên ổn, tôi ngồi cho khỏe để tôi được tu, để tôi được về Trời. Cái yên ổn đó là cái sự yếu hèn, cầu mong yên ổn là yếu hèn mà cái yếu hèn đó là động, không phải tịnh, giam hãm mình. Còn đàng này, chúng ta trong động mà đạt tịnh, phải cương quyết hành. Càng động càng hành, càng động càng hành. Hành cho đi tới cực động là đi tới thanh.

Các bạn tu bên Pháp Lý Vô Vi thấy vậy, nhưng mà một ngày kia có sự biến chuyển của thiên cơ thì các bạn quay đầu về rất dễ dàng với Thượng Đế. Bởi vì hằng ngày, hằng giờ chúng ta hướng thượng đi về, mà bao nhiêu người chưa biết đường đi về. Lời kêu gọi của Đấng Cha Lành sẽ có hiệu lực khi càn dùng

chúng ta, vì chúng ta hướng thượng đi về. Ngày giờ nào chúng ta không còn sống cảnh trần trược của thế gian, nội tâm chúng ta hướng thượng thì chúng ta sống với Đấng Cha Lành, với Chúa Cha Bề Trên. Giờ phút nào cũng sống với sự sáng suốt vô cùng tận của Ngài đang hòa chan càn khôn vũ trụ. Chúng ta là người hướng về nơi thanh tịnh đó, thì trong giây phút khắc chúng ta thấy chúng ta tiến. Người đời cho chúng ta là lười biếng chẳng lo gì, ngồi đầu ngồi một đồng, họ không hiểu! Sự thật người tu bên Vô Vi nếu mà thực hành cho đúng, khổ hạnh hơn người thế gian nhiều, làm việc rất nhiều, khai triển nội tâm nội tạng. Đó là hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Đó là sự đóng góp cả chu trình xây dựng cả càn khôn vũ trụ về mặt thanh điển chứ các bạn không phải là lười biếng. Nếu các bạn hiểu được thanh điển là quý trọng, nhờ thanh điển các bạn mới tiến tới sáng suốt, mà có thanh điển các bạn mới làm việc sáng suốt được, thì các bạn là người đóng góp cho càn khôn vũ trụ.

Mọi ảnh hưởng, mọi sự sáng suốt đều quý giá, trong cơ tạng của các bạn cũng như là trăm hoa đua nở đón mừng sự thanh nhẹ của bề trên để tiến tới cảnh đời đời sáng suốt, nhưng phải thực hành mới có. Nói thì nghe sướng lắm, nghe hay lắm, nghe nhẹ lắm. Không chịu hành làm sao có. Đời lẫn đạo không chịu hành thì không bao giờ có kết quả. Chúng ta đừng vì ngoại cảnh, đừng vì sự trần trược mà quên sự thanh cao sẵn có của chính mình.

Cho nên, tôi nhắc đi nhắc lại hoài, tôi thấy nhiều bạn cũng có ăn năn, thấy sự sai lầm của chính mình đối đãi và đối xử với những người trong gia đình, miệng nói tốt mà tâm không tốt, nhiều gia đình như vậy nên phải có sự chậm trễ. Nếu các bạn thức giấc rồi, giờ phút nào chúng ta cũng phải chấp nhận cái lỗi, mà lỗi đó phải hành mới giải. Tại sao phải hành, khi trần trược thì các bạn thấy nặng ghê lắm, mà các bạn hành, giải ra được một phần nào thì thấy nhẹ. Trong lúc các bạn hành, chỉ hành một tiếng hai

tiếng thôi, nên phải liên tục ngày này tới ngày kia. Phải cố gắng thực hành mới có, nếu không cố gắng thực hành làm sao có, rồi thiên hạ hù là ma quỷ nhập. Sự thật mình cũng là ma, nếu mình không chịu tiến tới sự thanh sáng bề trên thì mình là ma, mình là trần trược rồi.

Cho nên, chúng ta phải thực hành cho kỳ được, thân tâm phải tự nguyện tự giải. Không nên than vãn nữa, không nên gây những sự thắc mắc cho nội tâm, cho lục căn lục trần, cho vạn linh của nội tạng. Vì đó là cơ hội để nó biểu tình với Chủ Nhân Ông, làm cho Chủ Nhân Ông khổ tâm. Chúng ta phải nghiêm khắc, bắt buộc và phạt lấy chúng ta. Chưa tiến

được, chưa có sự thật, phải thực hành, chỉ có bấy nhiêu đó thôi. Từ từ các bạn sẽ đi tới không bê trễ đâu. Nhiều người nói muốn mau, nghe lý thuyết rất hay rồi muốn nghe cho nhiều mà hành rất ít. Cái lý thuyết chạy vô lỗ tai của các bạn rồi nó cũng đi ra vì sự thực hành chưa tương xứng với những lời nhắn nhủ của những người đi trước, thì làm sao chúng ta đạt được sự sáng suốt.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Võ Thị Ánh Mai đã qua đời ngày 26 tháng 7 năm 2021 (*nhằm ngày 17 tháng 6 năm Tân Sửu*) tại Arlington Virginia hưởng thọ 69 tuổi được siêu thăng tận độ về với cõi Vô Vi.

Cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền Đường Thanh Hòa

THẤT VỌNG

Mong thì thất vọng bạn ơi
Tình Trời có sẵn nơi nơi độ hành
Trong người có sẵn giới thanh
Hương tâm thanh nhẹ thực hành đến nơi
Gần xa có sẵn tuần Trời
Cầu chi thất vọng mở lời nô nã
Cần tu trở lại thật thà
Dở hay cũng phải tự hòa tiến lên
Không còn thất vọng đạt nền
Cảm thông nguyên lý tiến lên cõi Trời
Không cần chờ chực thỉnh mời
Tự mình thực hiện đời tiến thẳng
Trở về thanh tịnh ăn năn
Giữ tâm thanh sạch, cơ căn tiêu tan
Thực hành trật tự đàng hoàng
Sống không động loạn cảm an cảm hòa

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả: Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

48. CHUYỆN BÀ-LA-MÔN VEDABBHA (Tiền Thân Vedabbha)

Dùng phương tiện không tốt...,

...

Rồi Bồ Tát theo con đường lớn đi tới. Trong khi đang đi, thấy thầy mình bị chặt đứt làm hai ở trên đường lớn, lại nghĩ: “Vì không theo lời ta, nên thầy đã bị giết”. Bồ Tát chắt củi, làm một giàn thiêu đốt xác thầy, và cúng dường với hoa trong rừng. Đi nữa, Bồ Tát gặp năm trăm người mạng chung, tiếp tục đi tới nữa, thấy hai trăm năm mươi người, tiếp tục đến chỗ các người mạng chung, chỉ thiếu có hai. Thấy vậy, Bồ Tát suy nghĩ: “Một ngàn người, trừ hai người, đi đến diệt vong. Thế nào cũng còn lại hai tên cướp nữa. Chúng không thể không đánh nhau, không biết chúng đã đi đâu?”

Tiếp tục đi nữa, Bồ Tát thấy con đường mà hai người mang tài sản đi vào trong khu rừng; đi nữa, Bồ Tát thấy đồng tài sản được gói thành từng bọc và một tên cướp nằm chết với bát cơm bị rơi vãi. Đây là việc làm của chúng! Bồ Tát biết tất cả, tự hỏi: “Người kia ở đâu?” Tìm thấy nó bị quăng xác tại chỗ đầu kia, Bồ Tát suy nghĩ: “Thầy chúng ta không làm theo lời ta, do tánh khó bảo của thầy, tự mình đã bị diệt vong, còn làm cho một ngàn người khác cũng vì mình bị diệt vong. Ai dùng phương tiện không chánh đáng, vì lý do sai lạc, đem lại sự giàu sang cho chính mình rồi cũng bị diệt vong như thầy chúng ta vậy”.

Suy nghĩ vậy, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Dùng phương tiện không tốt,
Mong lợi sẽ bị hại,
Cướp giết Ve-dab-bha,
Tất cả bị diệt vong.*

Rồi Bồ Tát nói thêm:

- Như thầy ta, do ý nghĩ không tốt đẹp, do cố gắng sai chỗ, làm mưa tài sản xuống, tự mình bị mạng chung, còn làm cho những người khác cũng bị diệt vong. Cũng vậy, với ai ý nghĩ không chánh đáng, nỗ lực cố gắng muốn lợi cho mình, tự mình diệt vong hoàn toàn, lại còn làm cho những người khác cũng bị diệt vong nữa. Bồ Tát làm vang động cả khu rừng vì tiếng nói của mình khiến chư Thần cây đáp ứng tán đồng. Với bài kệ này, Bồ Tát thuyết pháp. Sau đó ngài dùng phương tiện đem tài sản ấy về nhà, làm các công đức như bố thí và nhiều thiện sự khác v.v... rồi sống cho đến hết tuổi thọ. Khi mạng chung, Bồ Tát đi lên con đường thiên giới.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay Tỳ kheo, không phải chỉ nay ông là người khó bảo. Thuở trước ông cũng đã là người khó bảo. Vì khó bảo, ông đi đến diệt vong hoàn toàn.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân như sau:

- Lúc bảy giờ, Bà-la-môn Vedabbha là Tỳ kheo khó bảo, còn người đệ tử là Ta vậy.

(còn tiếp)

